

SKOL-SÅNGER

UTGIFNA AF

C. G. JAKOBSSON.

LÄRARE VID NORMALSKOLAN.

FÖRSTA HÄFTET.

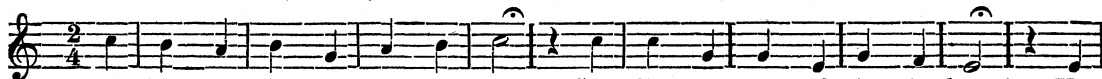
ENSTÄMMIGA SÅNGER

FÖR FOLKSKOLANS LÄGRE AFDELNING ELLER SMÅSKOLAN.

STOCKHOLM,
EBELING & COMP.

Sånger för Folkskolan.

№ 1. Choral. (Ps. 63.)

1. Ack Her--re Je--su hör min röst! Gör dig ett tem-pel i mitt bröst! Ut-
2. Låt al--drig mig för--gä--ta dig! Ditt namn ske pris e-vin-ner--lig! Ditt

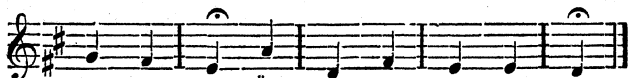

- i mitt hjer-ta blif och bo, Så har jag tröst och e--vig ro.
namn med fröjd jag lof--va vill, För--lä--na mig din nåd der--till!

№ 2. Choral. (Ps. N:is 420 och 434 sjungas efter samma melodi.)

1. Sann tro på Gud och på hans ord, Och kraft att gø--ra godt, Och frid i him-mel
2. Till den--na lott, till det--ta kall Mig nåd, o Je--su, gif! Då wet jag hvad jag

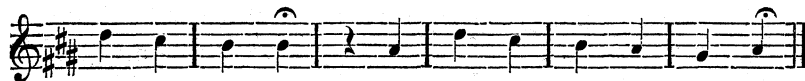

- och på jord Är christ-nas kall och lott.
gø--ra skall Att få ett e--wig lif.

N° 3. Choral. (Ps. 429).

Min ger - ning nå - digt skå - da, Hjelp du det bä -- sta rå -- da! Låt upp - hof
Väl - sig -- na mig och skyd - da! Mitt hjer -- ta blif din hyd - da! Låt ditt ord

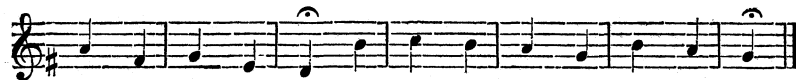

fort - gång än -- da, Allt till din ä -- ra län -- da.
min spis va -- ra, Till dess jag hän skall fa -- ra.

4. Choral.

Ps. 120, 9. Gif att ditt ord of = ser så, Att wi i mör = fet ic = fe gå! Men ge = nom
Ps. 426, 3. Svtt sof = wer den som fruk = tar Gud, Och wan = drar ef = ter Herrans bud, Med glä = bje

den = na jäm = mer = dal, Må wan = dra till din him = mels = sal!
flår han upp i = gen Och pri = sar Gud, sin far och wän.

N° 5. Choral.

Ps. 418, 1. Att dig, o Gud, mitt of-fer bä--ra, Min för--sta käu--sla va--ra bör, Min
4. Låt för din röst, som till mig lju-der, Mitt ö---ra al---drig slu--ta sig. Gör

röst skall hö--jas dig till ä--ra, mitt hjer--ta vet att du mig hör.
mig så from din lä--ra bju-der! Så lyck--lig som hon lof--var mig.

N° 6. Barnabön. (Ps.)

3—n.

1. Gud, som haf-ter bar-nen kär! Se till mig, som li-ten är! Hvar jag mig i werl-den
2. Gud, du huld-riks ser på mig, Lär mitt hjer-ta äl-sta dig! Hur mig werlden än må
3. Gud, jag wan-brat här en tid Un-der mö-dor, bö-ner, frid. Lär mig läm-pa, lär mig

wån = = der, Står mitt wäl i di-na hän = = der.
bö = = ma, Lät mig al - drig Je-sum glöm = = ma!
wa = = ka! Lät mig fäst ditt lif få juna = = ka!

N° 7. Skiljeteckens Visa. *)

Medelm. fort.

1. Stor bok - staf sä - ger höf - ligt till	Då me - ning bör - jas på.	Men när man me - ning slu - ta
2. Fru Kom - ma, lil - la lu - - sti - ga.	Hon bu - gar sig och ler;	Då får man ha - stigt an - dan
3. Herr Se - - mi - ko - lon, ra - ska man,	Sin boll i luf - ten slår;	Om två för ho - nom räk - nas
4. Herr Ko - lon, ut - sår si - na två	Små svar - ta rof - - vo - frön;	Om tre på ho - nom räk - nas
5. Herr Ut - rops - tec - ken, stolt och fri;	Som kagg - la öf - ver klot,	Han vill för fy - ra räk - nad
6. Herr Frå - ge - - tec - ken, syns till slut	Och gör en vac - ker bock;	Men fast han ser så öd - mjuk

N° 8. Gymnastikång.

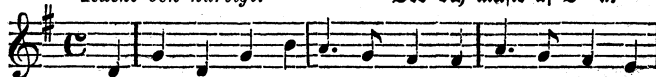
March.

Raskt och hurtigt.

Ord och musik af J-n.

vill, En punkt gör nyt - ta då.
dra Och räk - - na ett, ej mer.
kan, Han då just la - gom får.
då, Han får en rätt - vis lön:
bli Och ta - - gas varmt e - mot.
ut. Han vill ha fy - ra ock.

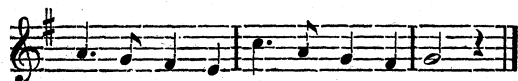
1. Till gym - na - sti - ken vi nu gå, Framåt! till nyt - tig
2. Komman - do - or - det lyß - na till, Gif akt, och rät - ta
3. I ste - gen se'n båd hit och dit Du fi - lar som en
4. När du med ti - den wis - het får Att nytt - ja styr - lan

*) Barnen rita i luften under det de sjunga denna sång. Först rita de bokstafven S, som börjar stycket. När de säga »punkt» skjuta de hastigt fram pekfingeret i luften, vid de öfriga tecknen rita de dem de nämna äfvensom siffrorna om man så vill. Läraren bör äfven teckna dem på stora tafan.

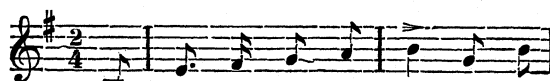

Ief! Fram-åt du gos-se! raft nu war! Låt se du mod i brö-stet har, Din hel-sa här du
 Er! Och raft och hurtigt som sig bbr, Du styn-dar dig wid or-det, för I tå-gen upp och
 ål. Ja stärf och här-da kroppen wäl, Men stärf och od-la och din själf, När så till Gud du
 rätt, Då ställ du wi-sa hwar du kan, Att du är Swenskt, att du är man, Att för ditt land du

N° 9. Liten Karin. Svensk Folkvisa.

wigt ställ så, Och kin-den ej bli blef.
 blir der still Till dej det ro-pas: ner.
 har din lit, Du med- och motgång tål.
 re-do står Att wär-na lag och rätt.

1. Och li - - ten Ka - rin tjen - te på
2. Hon ly - - ste som en stjer - na Allt
3. »Och hör du li - ten Ka - rin! Säg
4. Grå hä - - sten och gull - - sa - deln, Dem

un - ga kun-gens gård. Hon ly - ste som en stjer - na bland al - la tär - - nor små.
 bland de tär - nor små; Och un - ga kun-gen tal - te till li - ten Ka - - rin så:
 vill du blif - va min? Grå hä - sten och gull - sa - deln Dem vill jag gif - - va dig. »
 pas - sar jag ej på. Gif dem din un - ga drottning; Låt mig med ä - - ran gå!

N° 10. Dufwan på Liljeqwist.

Långsamt.

Sv. Folkvisa.

1. Det sit - ter en duf - wa på lil - je - qwist, I mid - som - mars ti - der, Hon sjun - ger så
 2. Hon sjun - ger och sjun - ger så stönt allt - så Det kom - mer en
 3. Och jungfrun hon går på sin fa - ders gård Ett stign i sin

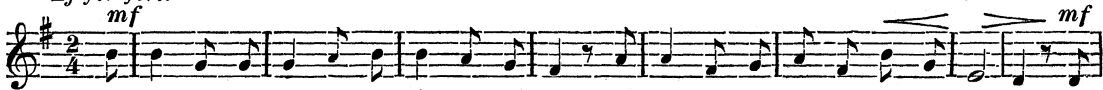

fa - gert om Je - su Christ. I him - me - len är en stor gläd - je.
 jungfru till Gud i år.
 fi - da hon plötsligt får.

N° 11. Sverige.

Ej för fort.

Sv. Folkvisa.

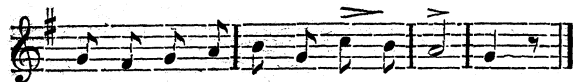

Du gam - la, du fri - ska, du fjell - hö - ga Nord, Du ty - sta, du glä - dje - ri - ka skö - na. Jag
 Du tro - nar på minnen af forn - sto - ra dar, Då ä - radt ditt namn flög öf - ver jor - den. Jag

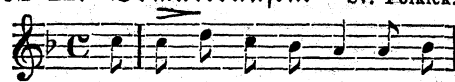

hel - sar dig vä - na - ste land up - på jord. Din sol, din himmel, di - na äng - der grö - na. Din
 vet, att du är, och du blir hvad du var. Ja, jag vill lef - va, jag vill dö i Nor - den. Ja,

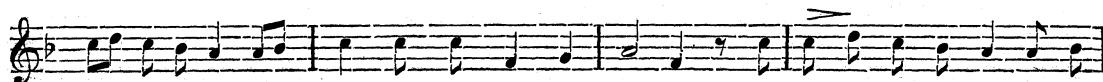
N° 12. Domaredansen. Sv. Folklek.

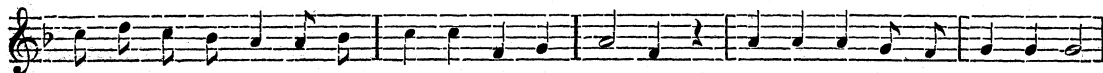
sol, din himmel, di - na ängder grö - na.
jag vill lef - va, jag vill dö i Nor - den.

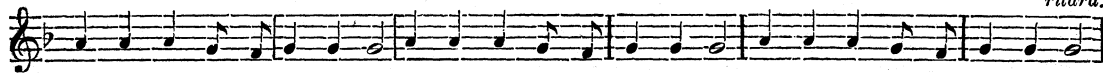
Så vil - je vi be - gyn - na en

do - maredans, och do - ma - ren är sjelf hem - ma. Och al - la de, som vil - ja i

do - mardan - sen gå, de - ras hjer - tan sto - la brin - na. All - la sä - ga de: hå, hå, hå!

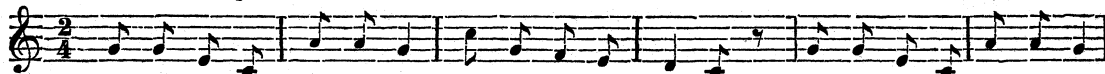
All - la sä - ga de: Nå, nå, nå! All - la dric - ka de mjödd och vin, al - la gå de till wän - nen sin.

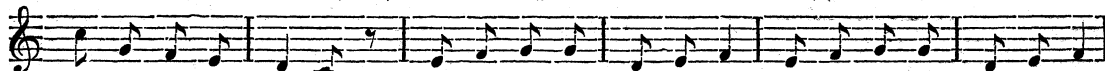
Har du wa - rit hos wännen din i dag, så skall du åt mig le.

№ 13. Lille Herrman.

Ord af J—n.

1. Herrman är en munter fyr, Djupt han sig kan hoc=ka. Han har många små be=styr,
 2. Herrman kan ge hä=sten hb, Han kan slå på trumma, Byg=ga torn af is och snö,
 3. Herrman kan sig swänga kring Ha=stigt som en tan=ka. Ra=sta boll och bi=to ring,
 4. Granna bubblor han min=sann Gbr af twål och wat=ten. Kul=ler=byt=tor slå han kan
 5. Med "Ångpol=le" re=ser han Vort till fjer=ran län=der. Ja, som man för=mo=da kan

Som till stratt kan loc=ka. Hju=la, hop=pa, gå på tå, Le=ka blin=de=bock och=så
 Och som björ=nen brumma. Å=ka käl=fe och han kan, Rb=ra grol=le u=ti spann
 Swänga sa=beln blan=ka. Han kan traß=la Mamma's garn, Ma=la på sin lil=la qwarn
 Rastt som sjelf=wa kat=ten. G=rer=ce=ra med ge=wär, Le=ka att han skarpskytt är
 Till och med till Ven=der. Tills han somnar i sin sång, Så han tar sig mången swäng,

№ 14. Tre gyllene reglor.

Medelm. fort.

Musik af J—n.

Det kan lil=la Herr=man, det kan lil=la Herrman.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Det gbr lil=la Herr=man, det gbr lil=la Herrman.

1. Fli=tig var! och du skall vin=na
 2. Men lät ord=ning ta--ga va--ra
 3. Och var from. det är det si=sta

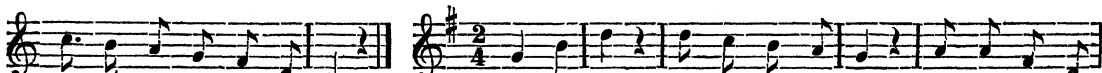

hel - sa, mun - ter - het och bröd, Vä - gen till ditt hjer - ta fin - na då ej leds - nad el - ler nöd,
 på hvad fli -- ten sam - lat har! Var be - tänkt en skärf att spa - ra för din se - na ål - ders dar,
 för - sta ut -- af al - la bud. Ty om verl - den all vi mi - sta, haf - va vi dock allt i Gud,

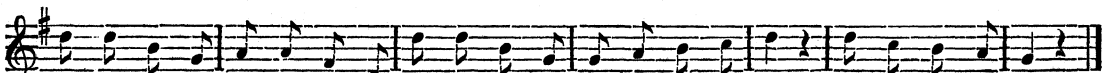
№ 15. Rastvisa. *)

Marschtakt.

Ord af Sofie Luchou.

då ej leds - nad el - ler nöd. 1. Så, så, så! Nu vi ra -- sta få. Fli - tig bör man
 för din se - na ål - ders dar. 2. Ställning nu! Räk - na ett och tu! Ar - mar upp - åt,
 haf - va vi dock allt i Gud. 3. Hör, hör, hör, Hvad man se - dan gör! Du skall dig på

all - tid va -- ra, Men än - då på kraf - ter spa - ra, Der - för ra - stas må. Så, så, så, så, så.
 ar - mar ut -- åt, Ar - mar fram - åt, Armar bak - åt, Ar - mar ned - åt nu! Räk - na ett och tu!
 tår - na hö -- ja, Och så vackert knä - na bö - ja, Å - ter rak dig för. Hör, hör, hör, hör, hör.

4.
 Kom, kom, kom.
 Och gör höger om!
 Högra armen upp du höjer,
 Se'n du dig åt venster böjer,
 Ställning så byt om!
 Kom, kom, kom, kom, kom!

5.
 Kom, kom, kom!
 Och gör höger om!
 Venstra armen upp du höjer,
 Se'n du dig åt höger böjer,
 Ställning byt nu om!
 Kom, kom, kom, kom, kom.

6.
 Ställ, ställ, ställ!
 Fot till sida ställ!
 Nu skall du igen försöka
 Ått på knäna sakta kröka.
 Åter rak dig ställ!
 Ställ, ställ, ställ, ställ, ställ!

*) Under sången, som bör ske på stående fot, utföras de gymnastiska öfningarne.

7.

Sträck, sträck, sträck!
 Armar uppåt sträck!
 Vackert du dig framåt böje.
 Sedan uppåt du dig höje!
 Armar nedåt sträck!
 Sträck, str. str. str. str.

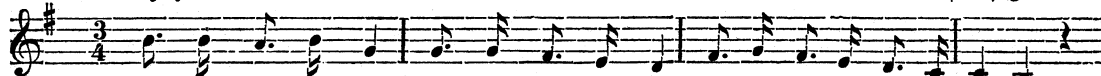
8.

Ja, ja, ja,
 Nu det går så bra.
 När vi åter ned oss sätta.
 Att vårt arbete förrätta,
 Då det går så bra!
 Ja, ja, ja, ja, ja.

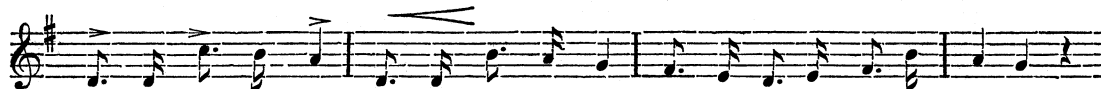
N° 16. Wisa för fattiga barn.

Medelmåttigt fort.

Ord af Nybom.
 Musik af S-n.

1. Jag är glad och ung, In-gen sorg är tung, Ty jag äl-sta kan och hjon-ga,
 2. Blomman är jag lif, Med det lil-la rit, Klandrar jag ej an-dras lye-ta,
 3. Der-för ung och glad, Våd' i land och stad Sjunger jag min lil-la wi-sa,

Rår = lef, hopp och tro, som små eng = lar bo, Upp på bar = nets spä-da tun = ga.
 Är man blott för = nöjd, Har och hjer = tat fröjd, Gid man än på kapp och kryc = ta.
 Och i lust och nöd, Och i lif och böd Will jag Herrans wä-gar pri = sa.

Långsammare.

Blå = ser stundom kallt up = på min lef = nadsstig Hit-tar bö = nen wä-gen himmel upp till dig.
 Kom-mer dag så kom-mer all = tid af = wen råd Och Guds rät = ter hwi-la yt = terst på hans nåd.
 Trä = get ar = be = te och lift en tro = gen bön Gö-ra ba-gen glad och gö = ra qwällen så stön.

1:sta tempo.

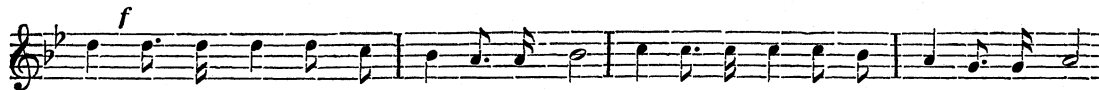
Jag är glad och ung, In - gen sorg är tung, Ty jag äl - sta kan och sju - ga.
 Blomman är jag lit' Med det lil - la rit, Klandrar jag ej an - dras linc - ta.
 Der - för och glad, Wäd' i land och stad Sjunger jag min lil - la wi - ja.

N° 17. Examenssång.

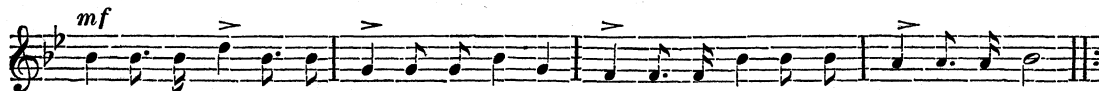
Ord af G. Janzon.

Å - ter en fröj - de - full hög - tid vi slu - ta, Profvet är af - lagdt och om - dö - met fäldt.
 Kä - re för - äl - drar, O lå -- tomoss nju - ta Glädjen att hö - ra: I läs - ten så snällt.

Men om af bar - nen I vän - ta - den mer, Dömen dock skonsamt! Vi lof - va nu Er;

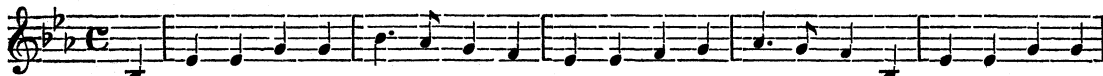
Al - drig skall fi - ten och vil - jan mer bri - sta, Fäl - len ock för oss en all - var - lig bön:

Att vid E - xa - men, som blif - ver den si - sta, Vi må af nåd få de sa - li - gas lön.

№ 18. Marsch. *Raskt.*

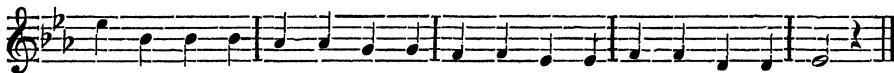
Omarb. från norskan.

1. Vi ä - ro Svenskar vi ock-så, Fast - än vi ä - ro nu så små, Vårt fo - ster-land det
2. Hvar är väl än - gen me - - ra grön, Hvar är väl blomma me - ra skön, Än i det land der
3. Hvar finns en him-mel me - - ra blå Och me - ra skön med stjernor på, Än den som hvalfs i
4. Ut - - i det ra - ska snö-bollskrig Den Sven-ska gos - sen öf - var sig, Att han en gång med
5. Må Sven-ska flic-kan nå-gon gång Ta' del i gos - sens lek och språng Men hon bör va - ra
6. Men gos - sen höf-ves ej blott mod, Han bör ock va - - ra from och god. Och hvad den bä - sta

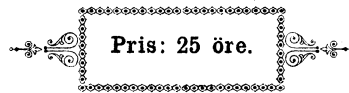

äl - - ska vi Och snart vi sto - ra bli.	Vårt ö - ga ser att skönt det är Att äl - ska det vårt
vi i frid Fram-gå vår barndomstid.	Ja vi det äl - ska till vår död, Och by - ta ej om
hö - gan Nord, Ut öf - ver Sverges jord.	Hur glädt den kla - ra vin - ter - dag På blan - ka i - sen
lu - stigt mod, Må stå en käm - pe god.	Om fi - - en - den oss kom - mer när, Ett mo - digt folk han
god och mild Och långt från flår - den skild!	Den lär - dom vi ej glöm - ma må, Som vi af vå - ra
grun - den är, Kung Oskars valspråk lär	Må <i>Rätt och sanning</i> bland oss bo Och ve - xa samman

hjer - ta lär, Och glädt vi sjun - ga om vårt land, Vårt skö - na fo - ster - land.
 ock man bjöd Oss stör - sta skatt i an - nat land, Vårt dy - ra fo - ster - land.
 ä - - ker jag, Och far med mod från bac - kens höjd På käl - ken ned med fröjd.
 mö - ter här, Ty lik - som få - dren vil - ja vi Rätt tapp - re män - ner bli.
 mö - drar få! Att stil - la dygd och god - het här Vår stör - sta pryd - nad är.
 med vår tro; Att, när vår barn - dom är för - bi, Vi go - da Sven - skar bli.

Pris: 25 öre.

Omslaget tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1883.